Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Demosthenes, Luciano, Plutarchi, Platonis - Cod. Karlsruhe 1632

Melanchthon, Philipp

[S.l.], 1522-1524

Plutarchi sermo convivalis primus

urn:nbn:de:bsz:31-303159

Visual Library

60

PLVTARCHI SERMO CONVIVALIS PRIMVS,

quã fieri potuit accuratiſsime emendatus.

VVITTEMBERGAE.

4

A · P · G · L ·

[um 1520]

BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

Ευπράττειν ÷ bn̄ hr̄e, platonicū ē, Pythagoras, pro ὑγιαίνειν ÷ sanū esse utebat[r], Demosth: + Epicurus χαίρειν ÷ gaudere scribere soliti fuere ::

Ἑρμάννῳ δουλιχίῳ

εὐπράττειν. ÷ statu ÷

Thesibius Chalcidensis apud Athenaeū li: 4: pagina: 43:

σοφιστής τις παρ' ἀθηναίοις ἐκαυχάσατο τουτοὶ [gloss: παρέργε] λαχεῖν διὰ τὴν φιλοσοφίαν, ὥστε εἶναι αὐτὸν διὰ τὸ σοφιστεύειν πανταχοῦ [gloss: ubique] ἀσύμβολον. ποίησ [gloss: dignabimur] σε τιμῆς ἀξιῶσαι· μετὰ ἂν ἐν πᾶσι τοῖς [gloss: studiosorum] σπουδαίων συμποσίοις ἐπιτρεύοντα. καὶ ὥσπερ ἐρ[gloss: præsidem]μῆν τινα, συμποσίων ἄρχοντα. ἐγὼ μὲν οὖν σοι τοῦτο τὸ σύγ[gloss: ad]γραμμα [gloss: tones] πέμπω, μέθοδον τοῦ πα[gloss: pocula]ρὰ πότον φιλοσοφεῖν.

ἔρρωσο. vale

σύμβολον alias id quod Thessara militaris.)

σπουδαῖος honestus, bonus, studiosus.

ἔρρωσο imperativum a ῥώω valeo robustus sum

A Dorensibus transscripta ē Colonia in Sicilia, exin Siculi Dorensiū lingua peculiarit[er] usi s[un]t. Ut in hoc libello adparebit

ΕἸ ΔΕῚ ΦΙΛΟΣΟΦΕῖΝ ΠΑΡᾺ ΠΌΤΟΝ.

Τὸ μισέω μνάμονα συμπόταν, ὦ σόσσιε σενεκίων, ἔνιοι πρὸς τοὺς ἐπισάθμους εἰρῆσθαι λέγουσι, φορτικοὺς ἐπιεικῶς, καὶ ἀναγώγους ἐν τῷ πίνειν ὄντας. οἱ γὰρ ἐν σικελίᾳ δωριεῖς, ὡς ἔοικε, τὸν ἐπίσαθμον μνάμονα προσηγόρευον.

Pulchre orditur a prouerbio, ueluta contrario. nā prouerbio uidetur interdici ne philosophemur inter pocula.

Ἔνιοι δὲ τὴν παροιμίαν οἴονται τοῖς παρὰ πότον λεγομένοις, καὶ πραττομένοις ἀμνηστίαν ἐπάγειν. διὸ τήν τε λήθην οἱ πάτριοι λόγοι, καὶ τὸν νάρθηκα τῷ θεῷ συγκαθιεροῦσιν, ὡς ἢ μηδενὸς δέον μνημονεύειν τῶν ἐν οἴνῳ πλημμεληθέντων, ἢ παντελῶς ἐλαφρᾶς, καὶ παιδικῆς νουθεσίας δεόμενον.

Ἐπεὶ δὲ καὶ σοὶ δοκεῖ τὸ μὲν ἀτόπων ἡ λήθη τῷ ὄντι, σοφὴ κατ᾽ εὐριπίδην εἶναι. τὸ δ᾽ ὅλως ἀμνη-

ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν
ὡς εἶ σοφή. Euripides de aduers:
O Veneranda oblinio malorum quam es
sapiens

φιλοποιός ~ p[ro]ses guing[?] & p[ro]curator mensae.

sicut
~ cert q[uod] inter pocula · s. δοκεῖ · structori
μονεύειν τῶν ἐν οἴνῳ, μὴ μόνον τοῦ φιλοποιοῦ λε=
pugnare · s. δοκεῖ
γομένου μάχεσθαι τῆς τραπέζης, ἀλλὰ καὶ τῶν φι=
eloquentiss: · refragantes
λοσόφων τοὺς ἐλλογιμωτάτους ἀντιμαρτυροῦν=

Clariss: & Antiq[ui]ss: philos[ophorum] noia

τας ἔχειν, Πλάτωνα καὶ Ξενοφῶντα, καὶ Ἀριστο=
τέλην, καὶ Σπεύσιππον, Ἐπίκουρόν τε καὶ Πρύτα=
νιν, καὶ Ἱερώνυμον, καὶ Δίωνα τὸν ἐξ Ἀκαδημεί=
studio · facientes
ας. ὡς ἄξιόν τι σπουδῆς πεποιημένους ἔργον,

Atticismus pass: parti:

scribendo
ἀναγράψασθαι λόγους παρὰ πότον γενομένους. Harte[?] ... positio

δίω irregulariter fit δεόμαι puto

putaui · sparsim
ᾠήθην ἄρα δεῖν ἡμᾶς τῶν σποράδην πολλάκις ἑ=
alias atq[ue] alias · ~ me hospite · Graecia
τέρωθι μεθ᾽ ἡμῶν, καὶ παρ᾽ ἡμῖν ἐν τῇ Ἑλλάδι
p[re]sente · calice · disputatores
παρούσης ἅμα τραπέζης, καὶ κύλικος φιλολογη=

φιλολογέομαι ~ disputo

colligere · apta · utilia
θέντων συναγαγεῖν τὰ ἐπιτήδεια.
~ adverto animo · specimina · [illegible]
Πρὸς τούτῳ γενόμενος, τρία μὲν εἴδη σοι πέ=

In verbis dissyllabis ... ε in ο vertunt

quouis
πομφα τῶν βιβλίων ἑκάστου δέκα προβλήματα
περιέχοντος. πέμψω δὲ καὶ τὰ λοιπὰ ταχέως,

πέμπω ingre[?] fit ...

misa[?]
~ si
ἂν ταῦτα δόξῃ μὴ πανταλῶς ἄμουσα, μηδὲ ἀ= Alias:
προσδιόνυσα εἶναι.

... coniunctio iuncta ... si ... ponitur ē.

Dionysios a διός & νύπτω p[ro]fodiendo d[icitu]r, hinc ἀπροσδιόνυσον δε q[uod] importunum & absurdum ē / d[icitu]r

s. quæstio ordinatæ de philando

Πρῶτον δὲ πάντων τέτακται τὸ περὶ τοῦ φιλοσοφεῖν περὶ

παρὰ πότον. μέμνησαι δὲ ὅτι ζητήσεως Ἀθήνησι μετὰ

δεῖπνον γενομένης, εἰ χρηστέον ἐν οἴνῳ φιλοσό-

φοις λόγοις, καὶ τί μέτρον ἐστὶ χρωμένοις. Ἀρίσ-

των παρὼν, εἰσὶ γὰρ, ἔφησε, πρὸς τῶν θεῶν οἱ φιλο-

σόφοις χῶρον ἐπ' οἴνῳ μὴ διδόντες. ἐγὼ δὲ εἶπον,

ἀλλ' οὖν γάρ εἰσιν, ὦ ἑταῖρε; καὶ πάνυ γε σεμνῶς

κατειρωνευόμενοι λέγουσι μὴ δεῖν ὥσπερ οἰκοδέ-

σποιναν ἐν οἴνῳ φθέγγεσθαι φιλοσοφίαν, καὶ τοὺς

πέρσας ὀρθῶς φασι μὴ ταῖς γαμεταῖς, ἀλλὰ

ταῖς παλλακίσι συμμεθύσκεσθαι, καὶ συνορχεῖσθαι.

ταυτὸ δὴ καὶ ἡμᾶς ἀξιοῦσι ποιεῖν εἰς τὰ συμπόσια

τὴν μουσικὴν, καὶ τὴν ὑποκριτικὴν ἐπεισάγοντας, φι-

λοσοφίαν δὲ μὴ κινοῦντας, ὡς οὔτε συμπαίζειν ἐκεί-

νην ἐπιτήδειον οὖσαν, οὔτε ἡμᾶς τηνικαῦτα

σπουδαστικῶς ἔχοντας.

οὐδὲ γὰρ Ἰσοκράτην τὸν σοφιστὴν ὑπομεῖναι δεομένων

Persæ ad cõuiuia nõ vxores sed pellices inuitãt.

Sophistæ olim ... honesto vocabulo dicebant, verum ... vitiato vocabulo cœpit in contumelia vergere sic ...

Ariston ... non esse philandum in conuiuio

Plutarchus ...

Isocrates primus iustæ et legitimæ rhetoricæ auctor fuit.

παρὰ τὸ οἶνον τὸ [illegible] Meuse vocabulū ta in bona q3 mala parte.

Scitum Isocratis.

εἰπεῖν τι πάροινον, ἀλλ' ἢ τοσοῦτον· ἐν οἷς μὲν ἐγὼ δεινὸς οὐχ ὁ νῦν καιρός, ἐν οἷς δ' ὁ νῦν καιρὸς οὐκ ἐγὼ δεινός. καὶ ὁ Κράτων ἀνακραγών, εὖγε, εἶπε, νὴ τὸν Διόνυσον, ἐξώμνυτο τὸν λόγον, εἰ τοιαύτας ἔμελλε περαίνειν περιόδους, αἷς ἔμελλε χαρίτων ἀνάστατον γενέσθαι συμπόσιον. οὐχ ὅμοιον γὰρ οἶμαι ῥητορικὸν ἐξαίρειν συμποσίου λόγον, καὶ φιλόσοφον, ἀλλ' ἕτερόν ἐστι τὸ φιλοσοφίας, ἣν τέχνην περὶ βίου οὖσαν, οὔτε τινὸς παιδιᾶς, οὔτε τινὸς ἡδονῆς διαγωγὴν ἐχούσης ἀποστατεῖν εἰκός, ἀλλὰ πᾶσι παρεῖναι τὸ μέτρον, καὶ τὸν καιρὸν ἐπιφέρουσαν, εἰ μὴ δὲ σωφροσύνην, μὴ γὰρ δικαιοσύνην οἰόμεθα δεῖν, εἰς τοὺς τόπους δέχεσθαι, καλλωπιζόμενοι τὸ σεμνὸν αὐτῶν. Εἰ μὲν οὖν, ὥσπερ οἱ τὸν Ὀρέστην ἑστιῶντες ἐν θεσμοθείῳ σιωπῇ τρώγειν καὶ πίνειν ἐμέλλομεν, ἦν τι τοῦτο γοῦν ἀμαθίας οὐκ εὐτυχὲς παραμύθιον. εἰ δὲ πάντων μὲν

Crato

ἐξόμνυμι – abiuro abdico

ἀνασατέω – seditionē excito, desolor

οἴομαι

Idiotismus

part: pl. medii / ab εἴκω

Prima virtutū a Graecis habita, vera Modestia

σιάω ... taceo

Orestes matre Clytemnestra cū suo adultero interemptis a Menelao [illegible] exceptus ē, postea Orestem [illegible] furiosū diri cepit, Vide Eurip: Tragoedia.)

ὁ Διόνυσος λύσιός ἐστι καὶ λύδιος. μάλιστα δὲ τῆς γλώττης ἀφαιρεῖται τὰ χαλινά, καὶ πλείστην ἐλευθερίαν τῇ φωνῇ δίδωσιν. ἀβέλτερον οἶμαι, καὶ ἀνόητον, ἐν λόγοις πλεονάζον τὸ ἄκαιρον, ἀποστερεῖν δὲ τῶν ἀρίστων λόγων, καὶ ζητεῖν μὲν ἐν ταῖς διατριβαῖς περὶ συμποτικῶν καθηκόντων, καὶ τίς ἀρετὴ συμπότου, καὶ πῶς οἴνῳ χρηστέον, ἐξ αὐτῶν δὲ τῶν συμποσίων ἀναιρεῖν φιλοσοφίαν, ὡς ἔργῳ βεβαιοῦν, ἃ διδάσκει λόγῳ μὴ δυναμένην.

Σοῦ δὲ εἰπόντος οὐκ ἄξιον εἶναι Κράτωνι περὶ τούτων ἀντιλέγειν· ὅρον δέ τινα, καὶ χαρακτῆρα τῶν παρὰ πότον φιλοσοφουμένων, ζητεῖν, ἐκφεύγοντα τοῦτο δὴ τὸ παιζόμενον οὐκ ἀηδῶς πρὸς τοὺς ἐρίζοντας, καὶ σοφιστεύοντας,

νῦν δ᾽ ἔρχεσθ᾽ ἐπὶ δεῖπνον ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα,

καὶ παρακαλοῦντος ἡμᾶς ἐπὶ τὸν λόγον, ἔφην ἐγὼ πρῶτον.

Qui modus philosophandi i couiuio habendus.

ἀκράτισμα ientaculum, ἄριστον prandium, ἑσπέρισμα merenda, δεῖπνον καὶ δόρπον cena, ἐπιδόρπιος postcenatio, comessatio.

Mensarum discrimina.

Vide Adag: ... aqua, Chiliad: 2 : centur: 2 : adag: 96: ‡

Ὅτι μοι δοκεῖ σκεπτέον εἶναι τὸ τῶν παρόντων. ἂν μὲν

γὰρ πλείονας ἔχῃ φιλολόγους τὸ συμπόσιον, ὡς τὸ

Ἀγάθωνος Σωκράτας, Φαίδρους, Παυσανίας, Ἐρυξι-

μάχους, καὶ τὸ Καλλίου, Χαρμίδας, Ἀντισθένεις, Ἑρμο-

γένεις, ἑτέρους τούτοις παραπλησίους, ἀφήσομεν αὐ-

τοὺς μύθῳ φιλοσοφεῖν, οὐχ ἧττον ταῖς Μούσαις

τὸν Διόνυσον, ἢ ταῖς Νύμφαις κεραννύντας. ἐκεῖναι μὲν

γὰρ αὐτὸν τοῖς σώμασιν ἵλεω καὶ πρᾶον, αὗται δὲ ταῖς

ψυχαῖς μειλίχιον οὕτως, καὶ χαριδότην ἐπεισάγουσι.

Καὶ γὰρ ἂν ὀλίγοι τινὲς ἰδιῶται παρῶσιν, ὥσπερ ἄφω-

να γράμματα φωνηέντων, ἐν μέσῳ πολλῶν τῶν πε-

παιδευμένων ἐμπεριλαμβανόμενοι φθογγῆς τι-

νος, οὐ παντελῶς ἀνάρθρου, καὶ συνέσεως κοινω-

νήσουσι.

Ἂν δὲ πλῆθος ᾖ τοιούτων ἀνθρώπων, οἳ παντὸς μὲν ὀρ-

νέου, παντὸς δὲ νεύρου, καὶ ξύλου μᾶλλον, ἢ φιλοσόφου

φωνὴν ὑπομένουσι, τὸ τοῦ Πεισιστράτου χρήσιμον. ἐκεῖ-

Margin notes: Voces in τεον apud Graecos sunt notae gerundiorum. — 7 καὶ — μύθῳ: figurato sermone. — Plurimus id dicit notum a nymphis dictum, quod antiquitus merum non nisi aqua dilutum bibebatur. — ἀφίημι. — ἀνύπλω (?) lavo fit νύμφη lotrix. Artes antiquas 4 simp. attice. — Simile

Interlinear glosses: considerandum; eo praesentium; eruditos; velut si hic; convivium apud platonem; et quod pulchrius est; similes; et mittemus; sermone; agis; temperantes; suave; mite; blandum; iucundum; tenera; gratiosum; adducunt; rusti; imperiti; vocalibus; eruditorum; participantes; inarticulatae; intellectus; cuius; tonitrua; sin autem multitudo; cuius; avis; nervi; ferunt; utile; si fuerit

νος δὲ ἐν διαφορᾷ τινὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς γενόμενος, ὡς ᾔσθετο τοὺς ἐχθροὺς χαίροντας, ἐκκλησίαν συναγαγὼν, ἔφη, βούλεσθαι μὲν αὐτὸν πεῖσαι τοὺς παῖδας· ἐπεὶ δὲ δυσκόλως ἔχουσιν, αὐτὸν ἐκείνοις πείσεσθαι, καὶ ἀκολουθήσειν, οὕτω δὴ καὶ φιλόσοφος ἀνὴρ ἐν συμπόταις μὴ δεχομένοις τοὺς λόγους αὐτοῦ μεταθέμενος ἕψεται, καὶ ἀγαπήσει τὴν ἐκείνων διατριβὴν, ἐφ᾽ ὅσον μὴ ἐκβαίνει τὸ εὔσχημον, εἰδὼς, ὅτι ῥητορεύουσι μὲν ἄνθρωποι διὰ λόγου, φιλοσοφοῦσι δὲ καὶ σιωπῶντες, καὶ παίζοντες, καὶ νὴ Δία σκωπτόμενοι, καὶ σκώπτοντες.

Pisistrati exemplum.

οὐ γὰρ μόνον ἀδικίας ἐσχάτης ἐστὶν, ὥς φησι Πλάτων, μὴ ὄντα δίκαιον εἶναι δοκεῖν, ἀλλὰ καὶ συνέσεως ἄκρας φιλοσοφοῦντα μὴ δοκεῖν φιλοσοφεῖν, καὶ παίζοντα διαπράττεσθαι τὰ τῶν σπουδαζόντων;

Philosophantem non videri philosophari.

Ὡς γὰρ αἱ παρ' εὐριπίδῃ μαινάδες ἄνοπλοι, καὶ ἀσίδηροι τοῖς θυρσαρίοις παίουσαι τοὺς ἐπιθεμένους τραυματίζουσιν. οὕτω τῶν ἀληθινῶν φιλοσόφων, καὶ τὰ σκώμματα, ὡς οἱ γέλωτες τοὺς μὴ παντελῶς ἀτρώτους κινοῦσιν ἀμως γέπως, καὶ συνεπιστρέφουσιν.

Quales fabulæ deceāt conuiuia.

Οἶμαι δὲ διηγήσεων εἶναί τι συμποτικὸν γένος, ὧν τὰς μὲν ἱστορία δίδωσι, τὰς δὲ ἐκ τῶν ἀνὰ χεῖρα πραγμάτων λαβεῖν ἔστιν. πολλὰ μὲν εἰς φιλοσοφίαν παραδείγματα, πολλὰ δὲ εἰς εὐσέβειαν ἐχούσας ἀνδρικῶν τε πράξεων, καὶ μεγαλοθύμων, ἐνίας δὲ χρηστῶν, καὶ φιλανθρώπων ζῆλον ἐπαγούσας, αἷς ἤν τις ἀνυπόπτως χρώμενος διαπαιδαγωγῇ τοὺς πίνοντας, οὐ τὰ ἐλάχιστα τῶν κακῶν ἀφαιρήσει τῆς μέθης.

Adiantū capillus Veneris.

Οἱ μὲν οὖν τὰ βούγλωσσα καταμιγνύντες εἰς οἶνον, καὶ τοῖς ἀπερέγμασι τῶν περιστερίων, καὶ ἀδιάν-

πων τὰ ἐδάφη ῥαίνοντες (ὡς τοῦ τύπον τινὰ τοῖς ἑσ- Peristereon verbenaca.
τιωμένοις εὐθυμίαν καὶ φιλοφροσύνην ἐνδιδόν-
των) ἀπομιμούμενοι τὴν ὁμηρικὴν ἑλένην ὑπο- Nepenthes Homericū
φαρμάττουσαν τὸν ἄκρατον, οὐ συνορῶσιν ὅτι κἀ- ~~Bugloſſa.~~ ex ægypto allatū.
κεῖνος ὁ μῦθος ἐκπεριελθὼν ἀπ' αἰγύπτου μα-
κρὰν ὁδὸν, εἰς λόγους ἐπιεικεῖς, καὶ πρέποντας
ἐτελεύτησεν. ἡ γὰρ ἑλένη πίνουσιν αὐτοῖς διηγεῖται
περὶ τοῦ ὀδυσσέως. Homer: li: 4 odyssee

οἷον ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνήρ,
αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσας.

τοῦτο γὰρ ἦν ὡς ἔοικε τὸ νηπενθὲς, φάρμακον, καὶ Quid ſit Nepenthes
ἀνώδυνον. λόγος ἔχων καιρὸν ἁρμόζοντα τοῖς
ὑποκειμένοις πάθεσι, καὶ πράγμασιν.
οἱ δὲ χαρίεντες κἂν ἀπ' εὐθείας φιλοσοφῶσι, τη-
νικαῦτα διὰ τοῦ πιθανοῦ μᾶλλον, ἢ βιαστικοῦ τῶν ἀπο- βιάζω inuado βιαστικὰ τοσ
δείξεων ἄγουσι τὸν λόγον. ὁρᾷς γὰρ ὅτι καὶ πλάτων
ἐν τῷ συμποσίῳ ~~ἐπὶ~~ περὶ τέλους διαλεγόμενος,

Ex poria 7 inopia fit amor. plato.

κονίω uolutor in puluere ut solebat athle=tę

Expolitio

summo bono

καὶ τοῦ πρώτου ἀγαθοῦ, καὶ ὅλως θεολογῶν συν-

: rōez necessaria aut rōonalis subijcient.

intendit — certat — causam

τείνει τὴν ἀπόδειξιν, οὐδ᾽ ὑποκονίεται τὴν λαβὴν, ὥσ-

λαβὴ ansa occasio ea ſunt a laſastui (?) rigidis

solet — firma — inuicta

περ εἴωθεν, εὔπορον ποιῶν, καὶ ἄφυκτον, ἀλλ᾽ ὑγροτέ-

ἐθίζω consuesco

mollioribus — captionib. — fabulos. contexta

ροις λήμμασι, καὶ παραδείγμασι, καὶ μυθολογίαις

inuadit

προσάγεται τοὺς ἄνδρας.

molliores

Εἶναι δὲ δεῖ καὶ αὐτὰς τὰς ζητήσεις ὑγροτέρας,

familiariter nota — interrogationes

καὶ γνώριμα τὰ προβλήματα, καὶ τὰς πεύσεις

In toto plutarcho nō ē utilior libellus q̄ʒ hic ;

rogamas — rigidas — strangulet

ἐπιεικεῖς, καὶ μὴ γλίσχρας, ἵνα μὴ πνίγωσι τοὺς

imperitiores — auertant

ἀνοητοτέρους, μηδὲ ἀποτρέπωσιν.

saltatione

Ὥσπερ γὰρ τὰ συμπόσια πινόντων δι᾽ ὀρχήσεως

tripudium institutum ē commouere siui

καὶ χορείας νενόμισται σαλεύειν, ἂν δ᾽ ὁπλομαχεῖν

πη pass: impono: ἀνίστημι

consurgentes — discum iacere

ἀναστάντας ἢ δισκεύειν ἀναγκάζωμεν αὐτοὺς, οὐ

Idem de nris Theologis dici queat

noxium — erit

μόνον ἀτερπὲς, ἀλλὰ καὶ βλαβερὸν ἔσται τὸ συμ-

sit — faciles

πόσιον, οὕτω τὰς ψυχὰς, αἱ μὲν ἐλαφραὶ ζητή-

ἐριδαίνω litigo hinc ἐριδαντής ab hoc fit ἐριδαντέων litigatorum

commouent — utiliter — mouent — litigatorum

σεις ἐμμελῶς καὶ ὠφελίμως κινοῦσι. ἐριδαν-

& plexorum

Democritus & Epicurus de nā rerum indicarunt, Democritus uero argutiss: quem Epicurus deinde sequutus ;

τέων (ὡς κατὰ Δημόκριτον) καὶ ἱμαντελικτέων λό-

omittendi sunt — disputan: — distrahunt

γους ἀφετέον. οἳ αὐτούς τε κατατείνουσιν, ὧν πάρ=

ἱμαντελικτέον: contorquentes & plexe uarias q̄stiones a λίσσω: necto & ἱμάσ lorum.

duo in propositione difficultates [illegible]

εἰμὶ / τυγχάνω
θέλω / ἐθέλω
βούλομαι fut.

μασι γλίσχροις, καὶ δυσθεωρήτοις, τοὺς τε παρα=
τυγχάνοντας ἀνιῶσι.
δεῖ γὰρ ὥς τὸν οἶνον κοινόν, εἶναι καὶ τὸν λόγον,
οὗ πάντες μεθέξουσιν. οἱ δὲ τοιαῦτα προβλήμα=
τα καθιέντες, οὐδὲν ἂν τῆς αἰσωπείου γεράνου, καὶ
ἀλώπεκος ἐπιεικέστεροι, πρὸς κοινωνίαν φανεῖεν.
ὧν ἡ μὲν ἔτνος τι λιπαρὸν κατὰ λίθου πλατείας
καταχεαμένη, ἐδέξατο τὴν γέρανον γέλωτα πάσ=
χουσαν. ἐξέφευγε γὰρ ὑγρότητι τὸ ἔτνος τὴν λεπτό=
τητα τοῦ στόματος αὐτῆς. ἐν μέρει τοίνυν ἡ γέρα=
νος αὐτῇ καταγγείλασα δεῖπνον, ἐν λαγυνίδι
προύθηκε λεπτὸν ἐχούσῃ καὶ μακρὸν τράχηλον, ὥς
τε αὐτὴν μὲν καθιέναι τὸ στόμα ῥᾳδίως καὶ ἀπο=
λαύειν. τὴν δὲ ἀλώπεκα μὴ δυναμένην κομίζεσθαι
συμβολὰς πρεπούσας.
οὕτω τοίνυν ὅταν οἱ φιλόσοφοι παρὰ πότον
εἰς λεπτὰ, καὶ διαλεκτικὰ προβλήματα

Vide Celium
li:14:ca:2

Fabula de vulpe & grue.

ὅταν [illegible] coniunctio iungit̃ a Latinis [illegible]
Indicativum reddedg̃ [illegible]

καταδύοντες ἐνοχλῶσι τοῖς πολλοῖς ἕπεσθαι μὴ δυναμένοις. ἐκεῖνοι δὲ πάλιν, ἐπῳδάς τινας καὶ διηγήματα φλυαρώδη, καὶ λόγους βαναύσους καὶ ἀγοραίους ἐμβάλωσιν ἑαυτοῖς, οἴχεται καὶ τὸ συμποτικῆς κοινωνίας τὸ τέλος, καὶ καθύβρισται ὁ Διόνυσος.

Æschylus et Phrynichus, [...]

Ὥσπερ οὖν οἱ τοῦ Φρυνίχου καὶ Αἰσχύλου τραγῳδίαν εἰς μύθους καὶ πάθη προάγοντες ἠλέγχθησαν, τί

PROVERBIVM

ταῦτα πρὸς τὸν Διόνυσον, οὕτως ἔμοιγε πολλάκις εἰπεῖν παρέστη πρὸς τοὺς ἕλκοντας εἰς τὰ συμπόσια τὸν κυριεύοντα, ὦ ἄνθρωπε, τί ταῦτα πρὸς τὸν Διόνυσον. ᾄδειν μὲν γὰρ ἴσως τὰ καλούμενα σκόλια (κρατῆρος ἐν μέσῳ προκειμένου, καὶ στεφάνων διανεμομένων, οὓς ὁ θεὸς ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐπιτίθησιν) οὐ καλὸν οὐδὲ συμποτικόν.

Eras: Adag:

Scolion. Ἐπεί τοι καὶ τὰ σκόλιά φασιν οὐ γένος ᾀσμάτων εἶναι πεποιημένων ἀσαφῶς, ἀλλ᾽ ὅτι πρῶτον μὲν

P. Melanchtho hec in gratiam q[...] adiuncta se ait, ut explicaret qd σκόλιον esset atq[ue] adeo ex Aristophanis commentario desumpta [...]

ᾖδον ᾠδὴν τοῦ θεοῦ κοινῶς ἅπαντες μιᾷ φωνῇ παιανίζοντες. δευτέραν δὲ ἐφεξῆς ἑκάστῳ μυρσίνης παραδιδομένης, ἣν ἄσαρον, οἶμαι διὰ τὸ ᾄδειν τὸν δεξάμενον ἐκάλουν. ἐπὶ δὲ τοῦτο λύρας περιφερομένης, ὁ μὲν πεπαιδευμένος ἐλάμβανε, καὶ ᾖδεν ἁρμοζόμενος, τῶν δὲ ἀμούσων οὐ προσιεμένων, σκολιὸν ὠνομάσθη, τὸ μὴ κοινὸν αὐτοῦ, μηδὲ ῥᾴδιον. Mos canendi in conuiuiis.

Ἄλλοι δέ φασι τὴν μυρσίνην οὐ καθεξῆς βαδίζειν, ἀλλὰ καθ' ἕκαστον ἀπὸ κλίνης ἐπὶ κλίνην διαφέρεσθαι. τὸν γὰρ πρῶτον ᾄσαντα τῷ πρώτῳ τῆς δευτέρας κλίνης ἀποστέλλειν. ἐκεῖνον δὲ τῷ πρώτῳ τῆς τρίτης, εἶτα τὸμ δεύτερομ ὁμοίως τῷ δευτέρῳ, καὶ τὸ ποικίλομ, καὶ πολυκαμπὲς, ὡς ἔοικε τῆς περιόδου, σκολιόμ, ὠνομάσθη.

ΤΕΛΟΣ.

a Τρώγω : edo ꝓprie cruda sit Τραγήματα = cruda bellaria & Πέμματα = cocta bellaria.

Pisistratus primus auctor fuit colligendi libros Homeri in ea forma, q̄ nos nunc gaudemus. J. P. M.

Οὗτος & ἐκεῖνος id discriminis apud grecos q̄ Latinis hic & ille, hinc: no respiciendo ordinis positiones, ß. Simaz.

Imaginarij fasces, ain falsches empterlin.

Pedanei co sultores q alios indicio indicant. Ja herr, ich folg ꝯ: & obnoxiā dicere Simaz, sagen was ain andrer will od gern hört